

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 30. januára 1996 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], prechodne bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím Ondroušekom, Praha 1, Hyberská 21, Česká republika vo veci porušenia jeho základného práva na uloženie povinnosti len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základného práva na podnikanie rozhodnutím Okresného úradu životného prostredia č. 1/1004-1/3/94-Mi, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Na Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len "ústavný súd") 16. januára 1995 podal [REDAKOVANÉ] ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu Okresného úradu životného prostredia v Žiline č. 1/1004-1/3/94-Mi z 18. júla 1994. Podľa tvrdenia sťažovateľa, týmto rozhodnutím bolo porušené jeho základné právo upravené v čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava"), pretože povinnosti uložené mu správnym rozhodnutím neboli uložené len na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv, a to vo väzbe na základné právo sťažovateľa podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy.

Návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti bol ústavnému súdu doručený v podaní, ktorého obsahom bol aj podnet (vyčlenený na samostatné konanie), v ktorom sa jeho pisateľ domáhal vydania nálezu ústavného súdu, pretože rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 394/94 zo

4. novembra 1994, ktorým bolo zastavené konanie o žalobe proti rozhodnutiu Okresného úradu životného prostredia v Žiline č. 1/1004-1/3/94 z 18. júla 1994, bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 2 ústavy. V podaní [REDAKOVANÉ] zo 16. januára 1995 bol aj návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov, konkrétne čl. II. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok v časti meniacej bod 3.12. prílohy A O.s.p. s čl. 46 ods. 2 ústavy. Tento návrh bol vyčlenený na konanie pléna ústavného súdu, ktoré ho odmietlo z procesných dôvodov, lebo ho podala neoprávnená osoba. Vecnú stránku podania preto ústavný súd neposudzoval.

Ústavná sťažnosť bola na ústavnom súde podaná v lehote 2 mesiacov odo dňa doručenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 394/94. Podľa 29 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov bola doručená Okresnému úradu životného prostredia v Žiline na vyjadrenie. Tento v nej uviedol dôvody, pre ktoré podľa 19 ods. 2 zákona č. 138/1973 Zb. o vodách "zastavil činnosť chovu vodnej hydiny do doby jej posúdenia orgánom hygienickej služby a povolenia vodohospodárskym orgánom". K vyjadreniu pripojil tiež rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Žiline č.j. 2/3/751/95-Bo z 19. júla 1995, ktorým do 31. decembra 1995 povolil odber podzemných vôd a ich iné používanie pre [REDAKOVANÉ] na Mikušovej farme pre chov vodnej hydiny - kačiek; v rozhodnutí určil podmienky povolenia pre vykonávanie tejto činnosti.

S ohľadom na túto novú skutočnosť v konaní požiadal ústavný súd zástupcu sťažovateľa JUDr. Jiřího Ondrouška o vyjadrenie, či sťažovateľ trvá aj naďalej na tom, aby ústavný súd začal konanie o jeho ústavnej sťažnosti zo 16. januára 1995 proti rozhodnutiu Okresného úradu životného prostredia v Žiline č. 1/1004-1/3/94-Mi. Listom z 30. októbra 1995 zástupca sťažovateľa oznámil ústavnému súdu, že jeho mandant trvá na konaní o sťažnosti v celom rozsahu vrátane petitu, lebo nové rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Žiline č.j. 2/3/751/95-Bo z 19. júna 1995 "nenapravuje neústavnosť a nezákonnosť správneho rozhodnutia, proti ktorému bola podaná ústavná sťažnosť".

Ústavný súd medzitým rozhodol o podnete [REDAKOVANÉ] a v náleze z 20. decembra 1995 vyslovil, že došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu upravenú v čl. 46 ods. 2 ústavy, pretože Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia Okresného úradu životného prostredia č. 1/1004-1/3/94-Mi, hoci podľa Občianskeho súdneho poriadku i v spojitosti s jeho prílohou A konať mal.

Ústavný súd po vynesení spomínaného nálezu konštatoval, že v konaní o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], ktoré začalo jej dorúčením 16. januára 1995 (18 ods. 3 písm. a/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z.) vznikla prekážka, ktorá z vecného hľadiska nedovoľuje ďalej o veci konať. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a podľa 25 ods. 2 citovaného zákona v spojitosti s jeho 49 ju odmietol.

Ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) a jeho pôsobnosť v tomto smere upravujú čl. 125 až 129 a čl. 130 ods. 3 ústavy.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd (čl. 127 ústavy). Samotné rozhodnutie všeobecného súdu (v danom prípade Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23 S 394/94) o tom, že nie je oprávnený preskúmať konkrétne rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej (244 Občianskeho súdneho poriadku) a z tohto dôvodu konanie zastaví, nezakladá právomoc ústavného súdu na ochranu základného práva alebo slobody porušenej týmto rozhodnutím, pretože právomoc ústavného súdu upravuje len ústava.

Ústavný súd opätovne konštatuje, že príslušným na preskúmanie rozhodnutia Okresného úradu životného prostredia v Žiline č. 1/1004-1/3/94-Mi z 18. júla 1994 je Krajský súd v Banskej Bystrici, teda nie je daná príslušnosť ústavného súdu pre meritórne rozhodovanie o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiu správneho orgánu.

S ohľadom na uvedené Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 1996

Za správnosť opísaného textu

■■■■■ ■■■■■

JUDr. Viera Mrázová

predsedníčka senátu